

bibliotēkai?

EGONA ZĪVERTA FOTO

Dārdzība – mājīgs arguments

Tāpat kā daļa liepājnieku, arī daudzi speciālisti uzskata, ka jaunas ēkas ideja nebūtu atmetama. Arhitekta Gunta Šņipke norāda, ka jaunbūves dārdzība ir mājīgs arguments, jo pārbūves kvadrātmeters parasti izmaksā dārgāk nekā jaunas būves.

"Mēs runājam par laikmetīgu bibliotēku vai tikai – kā kaut kur to iebāzt," neizpratnē ir būvniecības Juris Zviedrāns. Viņš domā, ka bankas ēka ir pilnīgi nepiemērota, lai būtu laikmetīga gan arhitektoniski, gan funkcionāli. "Tur būs daudz jājauc, daudz atkritumu, un jebkurš būvnieks pateiks, ka tas būs daudz dārgāk nekā jaunbūve. Ar banku nekas

FAKTI

Liepājas Centrālā zinātniskā bibliotēka skaitļos:

- kādu no septiņām (LCZB + 6 filiāles) Liepājas bibliotēkām apmeklē katrs piektais liepājnieks,
- LCZB gada apmeklējums – 57 787,
- LCZB gada izsniegums – 176 988,
- katrs reģistrētais LCZB lasītājs uz bibliotēku atnāk vidēji 13 reizes gadā un izlasa vidēji 3 resursu vienības,
- LCZB krājuma apjoms – 223 708.

AVOTS: LCZB

tragisks nenotiks, ja pastāvēs vēl drusku, bet laba, mūsdienīga bibliotēka jābūvē pie Rožu laukuma," viņš saka.

Arī U. Kaugurs atzīmē, ka jauna būvniecība, iespējams, varētu būt nedaudz lētāka nekā vēsturisku ēku rekonstrukcija, tomēr bez detalizētāk veiktas analīzes tas esot vien spekulatīvs pieņēmums.

Valsts kultūrkapitāla fonda padomes priekšsēdētāja un Liepājas domes deputāte Dace Bluķe min vairākus argumentus, kāpēc Liepāja pelnījusi jaunu, nevis pielāgotu ēku. Projektēšana no jauna ļautu veidot tādu telpu plānojumu, kas atbilst mūsdienu bibliotēkas prasībām, kā arī pilnībā pieejama cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, vecākiem ar bērnu ratiņiem utt. "Bibliotēka jau sen vairs nav tikai grāmatu izsniegšanas vieta. Jaunā ēkā var integrēt jaunākās informācijas un komunikācijas tehnoloģijas jau projektēšanas stadijā. Tā var nodrošināt piekļu digitālajiem resursiem un modernām izglītības metodēm," viņa norāda. Tāpat speciāli projektēta bibliotēkas ēka var kļūt par pilsētas simbolu, veicinot liepājnieku identitātes un piederības sajūtu.

"Ja par vietu, tad es neizvēlētos centru. Sabiedriski nozīmīgas būves ārpus centra pozitīvi ietekmē pilsētas līdzsvarotu attīstību, kas līdzī nes infrastruktūras uzlabojumus, komercdarbības izaugsmi ap jauno ēku. Te vietu mums pietiek. Karosta, bet, ja gribas tuvāk, – "Metalurga" teritorija,

ar skatu uz ezeru būtu lieliska vieta," pauž D. Bluķe

Liepājas būvvalde pašlaik kopā ar konsultantiem veic salīdzināšanu, kurā no ēkām bibliotēku veidot būtu arhitektoniski un sociālekonomiski pamatotāk. Rezultāti būs aprīļa vidū, un tie būs pamats turpmākajiem lēmumiem, pastāsta U. Kaugurs. Tāpēc šobrīd ir pārāgri runāt par konkrētām finansēm, saka G. Anšņs. "Balstoties jau konkrētā bibliotēkas lokācijā un tās esošajos lielumos, secīgi varēs veikt turpmākos aprēķinus un plānošanas darbus, lai strādātu pie ārējā finansējuma piesaistes," viņš atzīmē.

"Esam atvērti arī rekonstrukcijai"

"Lasot sociālajos tīklos komentārus, ko iniciējusi atklātā vēstule, tiek uzsvērts, ka tikai jauna ēka var piepildīt mūsu vajadzību un sapni. Bet es gribu cerēt un ļoti ticu, ka arhitekti spēj izdomāt, kā vecu ēku pārveidot par gaišu, plašu, atvērtu, aicinošu vietu. Tādu, kāda mūsdienās ir izpratne par šodienas bibliotēku," saka LCZB direktores vietniece attīstības jautājumos Silva Vucena. "Pašvaldībai, politiķiem būs jāpieņem atbildīgs un nopietns lēmums, kas ļoti ietekmēs nākamās paaudzes," piebilst bibliotēkas direktore I. Erba, uzsverot, ka bibliotēka liepājniekiem bijusi vajadzīga cauri laikiem, sākot no 1777. gada.

Bibliotēkas pārstāves piekrīt, ka, iespējams, jauna ēka ir vien-

EKSPERTE

DIENAS
TĒMA

Nozīmīga un svarīga

Astra Pumpura, Ventspils bibliotēkas direktore

Mēs ceram, ka Liepājā būs sava ilgā izsāpnotā "gaismas pils". Darbojamies vienā nozarē, tādēļ arī ļoti jutām līdzī. Mūsdienīga galvenā ēka būtu tikai punkts uz "i". Liepājas bibliotēkā ir fantastisks krājums, senas un retas grāmatas, strādā brīnišķīgi darbinieki, tiek organizēti semināri, piešķirta iedibinātā Voldemāra Caunes balva utt. Liepājā ir reģionālais mācību centrs, kur iedzīvotāji var apgūt datorprasmes, tas ir Mūžizglītības centrs bibliotēkā darba speciālistiem un Liepājas pilsē-

kāršāka un lētāka dažādos absolūtos skaitļos. Un pārveidot Zivju ielas ēku par kaut ko modernu un šā brīža prasībām atbilstošu būtu sarežģītāk, iespējams, arī finansiāli ietilpīgāk. Brīnišķīgi arī būtu Otrā pasaules kara laikā izcirstos robus pilsētvidē aizpildīt, piemēram, tukšo vietu Rožu laukumā, kur patlaban rindojas automašīnas. "Mēs esam atvērti dažādām inspirācijām," teic I. Erba. Tomēr arguments, ko min pašvaldībā, – ka Eiropas finansējumu var piesaistīt tikai rekonstrukcijai, esot vērā ņemams. "Mūsu pozīcija nav – vai nu jaunu, vai nemaz. Mēs esam atvērti arī rekonstrukcijai," atzīmē S. Vucena. Viņa stāsta, ka patlaban strādā ciešā sadarbībā ar pilsētas arhitektu, bijušas

tas un Dienvidkurzemes novada iedzīvotājiem. Tāds veiksmīgi darbojas arī Ventspilī.

Bibliotēka sabiedrībai ir vajadzīga. To redzam arī Ventspilī. Cilvēki nāk un izmanto mūsu pakalpojumus nepārtraukti. Jāteic, kas gan vēl, ja ne bibliotēka ir tā vieta, kas veicina bērnos lasītprasmi. Ne vecākiem, ne vecvecākiem tam īsti nav laika. Vēl bibliotekāri palīdz tikt skaidrībā ar "Latvija.lv" pakalpojumiem, mazinot digitālo plaisu. Pat bankas mudina doties uz bibliotēku, jo zina, ka šeit palīdzēs. Bibliotēkas ir kļuvušas par daudzfunkcionāliem pakalpojumu centriem. Ļoti nozīmīga un svarīga iestāde visai sabiedrībai.

Uz bibliotēku cilvēki nāk, lai savstarpēji komunicētu, mācītos, atpūstos, piedalītos pasākumos, ko piedāvājam. Un tam, kādās telpās viņi ienāk, nepārprotami ir liela nozīme. Pašvaldība Ventspilī jau no 2004. gada mērķtiecīgi un pārdomāti strādājusi pie bibliotēku tīkla sakārtošanas – visas bibliotēkas filiāles izmitināt jaunās, mūsdienīgās telpās. Un tas, pateicoties tikai tam, ka ir pašvaldības atbalsts.▶

arī tikšanās ar arhitektu biroju "Arhis konsultanti", kam uzticēts veikt izvērtējumu. Pašas bibliotēkas iesaiste procesā ir ļoti liela. "Esam izrunājuši daudz jautājumu, otra puse, šķiet, ļoti ieinteresēta, iedziļinās, līdz ar to šobrīd ir sajūta, ka rezultāts būs labs. Gaidām ar nepacietību."

Sabiedrības aktīvo iesaisti direktore I. Erba vērtē atzinīgi: "Tas, ko dara liepājnieki, ir atbalstāmi. Domāju, ka ir svarīgs jebkura liepājnieka viedoklis par bibliotēku, tās nākotni." "Tas, ka par šo jautājumu runā vēl kāds cits, izņemot mūs pašus, mūs ļoti stiprina. Jo tad ir sajūta, ka tas nav vajadzīgs tikai mums, bibliotekāriem, bet pilsētnieki ceļas kājās un saka, ka vajag," piebilst S. Vucena.▶

ES DOMĀJU TĀ: VAI APMEKLĒJAT BIBLIOTĒKU?

DAIGA LUTERE
EGONA ZĪVERTA FOTO

Sarma Čma
– mērniece:
– Tagad nē.
Ja man gribas kādu grāmatu izlasīt, tad to nopērku. Izlasu

un padalos ar citiem ģimenē, kas lasa. Arī viņi savas nopirktās, izlasītās iedod man. Kad studēju, bibliotēkas apmeklējums bija daļa no ikdienas. Fantastiska vieta! Tikai šobrīd man tā nav aktuāla. Kad aiziešu pensijā, iešu uz bibliotēkas lasītavu lasīt žurnālus!

Irīna Streņģe
– pensionēta
ģimenes ārste:
– Neapmeklēju, jo es tās pārku un krāju. Mājās

grāmatu daudz, jāizlasa, kas ir. Esmu domājusi, ka varbūt pareizāk nevis pirkt, bet ņemt grāmatas no bibliotēkas un lasīt. Kad atbraucu strādāt uz Liepāju, tad gāju uz bibliotēku pēc grāmatām. Apsveru domu vairs nepasūtīt dažus žurnālus, bet lasīt tos lasītavā.

Madara Lanka
– strādā
universitātē:
– Bieži apmeklēju Liepājas

Universitātes bibliotēku. Ņemu grāmatas sev, mammai, arī bērnam. Bibliotēkā var atrast daudz interesantu grāmatu dažādiem vecumiem. Nu jau vairs nav iespējams nopirkt visas tās, kuras gribētos izlasīt. Es ar bibliotēku draudzējos!

Danute Sungaile
– māmiņa:
– Jā, un trīs vecākie bērni arī, jo mēs lasām. Nav jau tik

daudz naudas, lai visas gribētās grāmatas nopirktu. Liepājas bibliotēku apmeklēju, kopš šeit dzīvoju. Izvēle gan man, gan bērniem ļoti liela, un grāmatas ļoti interesantas. Kad studēju, tad arī bibliotēka bija ierasta vieta.

Raimonds Barakauskis
– strādā:
– Varētu teikt, ka es ģimenē esmu slinkākais

lasītājs, jo pasūtu un lasu ilustrētos žurnālus, nevis grāmatas. Interesē populārzinātniskas tēmas. Kad, skolā mācoties, lika lasīt obligāto literatūru, tā bija sāpe. Cik atceros, tad toreiz grāmatas meklēju skolas bibliotēkā.